

بزرگداشت بهمن رجبی برگزار شد

آیین گرامیداشت چهلمین روز درگذشت زنده یاد بهمن رجبی، نوازنده برجسته و صاحب سبک تنبک، روز گذشته دوم آبان ماه جاری، در سالن خلیج فارس فرهنگسرای نیوران برگزار شد. این مراسم با حضور و سخنرانی چهره‌های پیشکسوت فرهنگی و هنری، اجرای موسیقی و بخش‌هایی از فیلم مستند «تنبک» همراه بود. بهمن رجبی از سال ۱۳۵۰، فعالیت حرفه‌ای خود را در زمینه تکنوازی و دونوازی تنبک در همکاری با سازهای ملودیک آغاز کرد و با هنرمندانی از جمله پرویز مشکاتیان، رضا شفیعیان و محمد موسوی همکاری داشت. قطعه «سواران دشت امید» ساخته حسین علیزاده و قطعه مشهور «گفت و گووی چپ و راست» از شاخص‌ترین آثار وی است.

ایسنا

اکران و بررسی فیلم تئاتر «عادت هنروری» در خانه هنرمندان

چهل و ششمین برنامه از سلسله جلسات نمایش فیلم تئاترهای شاخص با نمایش فیلم تئاتر «عادت هنروری» به کارگردانی مشترک نیکلاس هیتنر و رایین لاف از بسته «دراماتورژی‌های مدرن؛ فردیت در برابر جامعه» با همکاری مشترک انجمن منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران خانه هنرمندان تئاتر و سینماتک خانه هنرمندان برگزار می‌شود. پس از نمایش این فیلم تئاتر، نشست نقد و بررسی آن با حضور مه‌ناز رونقی، مدرس، نویسنده و کارگردان و مسلم آئینی، مدرس، مترجم و منتقد تئاتر برگزار می‌شود. «عادت هنروری» نوشته آلن بنت از نمایشنامه‌نویسان مطرح تئاتر جهان است. نشست اکران و بررسی این فیلم تئاتر، چهارشنبه ۷ آبان ۱۴۰۴، ساعت ۱۷ در سالن ناصری خانه هنرمندان ایران برگزار خواهد شد.

مهر

گفت و گو با سیامک زین‌الدینی، کارگردان نمایش «ناگهان سامورایی»

پایان غم‌انگیز زندگی یک قهرمان

سیامک زین‌الدینی، کارگردان نمایش «ناگهان سامورایی» که این شب‌ها در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفته است، درباره ایده و انگیزه خلق این اثر گفت: من متولد دهه شصت هستم؛ دهه‌ای که بازتاب‌های منفی جنگ، ازدحام جمعیت و سیل عظیم جوانانی که به دانشگاه‌های آزاد و دولتی رفتند، باعث شد بسیاری از هم‌نسلان من احساس بی‌هدف بودن و طردشدگی کنند. در عین حال، این نسل جسور و جنگنده بار آمد و تلاش کرد در شرایط سخت مسیر زندگی خود را پیدا کند.

زین‌الدینی درباره انگیزه شخصی خود برای نوشتن نمایش افزود: «دوست صمیمی دوران دبیرستانم، بابک قربانی، قهرمان کشتی بود. او پس از استفاده از استروئید در اردوی تیم ملی از مسابقات محروم شد و از اردوی تیم ملی اخراج شد. پس از آن و در جریان یک درگیری لفظی، مرتکب قتل شد و به زندان افتاد و نهایتاً در سال ۱۳۹۳ خودکشی کرد. این تراژدی، انگیزه اصلی من برای خلق نمایش شد تا بخشی از مصائب و سختی‌های نسل دهه شصتی‌ها را روایت کنم. کارگردان ادامه داد: نمایش تا حد زیادی برگرفته از زندگی شخصی خودم است. ما در دوران راهنمایی هفت نفر بودیم؛ گروهی با رؤیاهای بزرگ و انگیزه برای تغییر دنیا، اما متأسفانه بسیاری از آن‌ها مسیرشان تغییر کرد و برخی موفق‌ترین‌شان، مثل من، توانستند ادامه دهند. فیلم عباس کیارستمی، «مشق شب»، نیز الهام‌بخش من بود و بخش‌هایی از آن در نمایش هم به صورت ویدیویی به کار رفته است.

زین‌الدینی درباره شیوه اجرایی مونولوگ در نمایش گفت: «هفت شخصیت روی صحنه دارم و خودم همه نقش‌ها را اجرا می‌کنم. اگر از چند بازیگر استفاده می‌کردم، احتمالاً توانایی بدنی، چابکی یا آمادگی لازم برای اجرای

تمام صحنه‌ها را نداشتند و نتیجه دلخواه حاصل نمی‌شد. نمایش پر از پرش‌های زمانی و مکانی است و با ترکیب تصویر و فیلم، از یکنواختی دور می‌شود و مخاطب همیشه درگیر می‌ماند. او افزود که متن نمایش طی هشت تا نه ماه نوشته و بازنویسی شده است: ابتدا متن ۷۰ صفحه بود، اما اکنون به حدود ۱۸۱۱۷ صفحه کاهش یافته است و حتی در مرحله تمرین، بخش‌هایی که مناسب نبود حذف شد. اولین اجرای نمایش در جشنواره «هامون» بود و از میان حدود ۶۰۰ اثر، به مرحله نهایی راه یافت.

زین‌الدینی درباره دکور مینیمال و استعاری نمایش توضیح داد: چهار مکعب در صحنه داریم که در طول نمایش به عناصر مختلفی مانند تریبون نخل طلا، مقاطع تحصیلی و سکوی اهدای جوایز ورزشی تبدیل می‌شوند. تشک کشتی قرمز و زرد یادآور تشک‌های دهه پنجاه و شصت است. تابلویی از «هفت سامورایی» نیز مانند پنجره‌ای باز و بسته می‌شود و از استعاره «سنجاقک» برای اشاره به مرگ یا خودکشی استفاده می‌کنم؛ سنجاقک نماد عمر کوتاه و پرواز موقتی است.

کارگردان درباره نسل دهه شصتی‌ها گفت: این نسل با آرزوها، دوستی‌ها و سختی‌ها بزرگ شد و بسیاری از قهرمانانش به دلیل بی‌مهری‌ها و شرایط اجتماعی مسیرشان تغییر کرد. نمایش تلاش دارد زندگی و تراژدی بابک قربانی را به گونه‌ای روایت کند که مخاطب هم همزادپنداری کند و هم با فضای نسل ما آشنا شود. وی تأکید کرد: مونولوگ من فقط کلام نیست؛ ترکیب شخصیت‌ها، تصویر، فیلم و پرش‌های زمانی باعث شده نمایش پرتنش، پویای بصری و هدفمند باشد و از سقوط به شعارزدگی یا آشفتگی جلوگیری کند.

مهر

